

Je hebt schrijvers die een boek schrijven en het aan hun uitgever bezorgen om daarna nagelbijtend af te wachten wat de recensenten en de lezers ervan vinden. Dimitri Casteleyn behoort niet tot die categorie. Hij nam de promotie van zijn debuut *De verjaardag* voor een groot deel zelf in handen. Het begon met een flitsende boeken-trailer en een boekvoorstelling waar schoon volk als Lisbeth Imbo en Wouter Deprez de loftrompet bovenhaalden. De sociale media deden de rest.

Na zijn studies Germaanse filologie in Leuven en een eindwerk over Vlaamse poëzie, ging hij verrassend in het zakenleven en richtte in 1994 Ellips Communication en in 1995 de intranetbouwer e-Com op. Toen dat laatste bedrijf marktleider werd in België, kocht Alcatel het op. Ellips Communication, dat vooral communicatieadvies aan bedrijven gaf, werd verkocht aan Omnicom. Casteleyn reisde de wereld rond, sprak op internationale conferenties en haalde verschillende communicatieprijzen binnen.

Na de verkoop van Ellips in 2001, ging hij geleidelijk aan (weer) schrijven. "Maar in mijn hoofd groeide stilaan een roman." Hij had het bedrijfsleven definitief vaarwel gezegd maar in 2010 liet hij zich toch overhalen om het tv-productiehuis De Raconteurs op te richten.

Dimitri Casteleyn: "Ik was al 2,5 jaar bezig met mijn roman toen ik Wim Vanseveren (*ex-nethoofd van TV1, KvdB*) over de vloer kreeg. Hij wilde met Peter Vandekerckhove en Lieven Billiet een productiehuis oprichten. Peter en Lieven hadden voor Woestijnvis *Meneer Dokter* gemaakt. Ze zochten nog iemand die creatief én zakelijk was. Na een half uur was ik verkocht.

'Het is mijn rol om de creatieven alle ruimte te geven die ze nodig hebben, zonder dat we in het rood gaan'

"Sindsdien is het altijd in stijgende lijn gegaan: met *Drie generaties*, *Meneer de burgemeester*, *100 jaar Vooruit* brengen we telkens boeiende verhalen. In het najaar komt de reeks *De leraarskamer* en daarna zullen we *Grand Central Belge* van Pascal Verbeke bewerken voor televisie.

"Het is mijn rol om de creatieven alle ruimte te geven die ze nodig hebben, zonder dat we in het rood gaan."

Hoe ziet u het medialandschap in Vlaanderen evolueren? De zenders vechten een bitse strijd uit met de distributeurs.

"Er gaat veel veranderen, maar ik heb geen glazen bol. Als diensten zoals Netflix, die on-demand programma's aanbieden via het internet, ook in België doorbreken, komt het huidige bedrijfsmodel fel onder druk te staan. Gaan zenders nog wel overleven?"

"De jeugd kijkt geen televisie of luistert niet naar de radio. De jeugd kijkt naar series of films en luistert naar muziek. Of ze dat nu via het klassieke tv-scherm en de radio of via hun telefoon of tablet doen, is voor hen niet relevant.

"Ik weet alleen niet of Vlaanderen groot genoeg is voor spelers als Netflix. De veranderingen zullen hier misschien trager verlopen. Ik schat dat het nog wel enige tijd zal duren."

U ging destijds Germaanse filologie studeren en uiteindelijk komt u in het bedrijfsleven terecht. Hoe is dat gegaan?

"Ik hield van literatuur. Ik schreef al op jonge leeftijd gedichten en ik volgde in Tielt ook toneelklas bij Theater Malpertuis

Dimitri Casteleyn: 'Als ik moet kiezen tussen succes bij het publiek en waardering bij de literaire incrowd, dan weiger ik die keuze te maken.'

© STEPHAN VANFLETENEN

'Gaan zenders nog wel overleven?'

Dimitri Casteleyn (46) verkocht zijn communicatiebureau in 2001, het was tijd voor de literatuur. Daar kwam de roman *De verjaardag* van. Maar ook de televisie lonkte, dus richtte hij mee het productiehuis De Raconteurs op. [Karl van den Broeck](#)

(waar Casteleyn nu ook onbezoldigd gedelegeerd bestuurder is, KvdB)."

"In Leuven organiseerde ik de interculturele literaire wedstrijd.

"Na mijn studies wilde ik iets helemaal anders doen in een ander land. Erasmus bestond nog niet, dus schreef ik mezelf in voor een MBA-opleiding in Reims. Ik sprak slecht Frans maar ik had in de Germaanse geleerd om fonetisch te schrijven. Ik schreef de woorden op die ik niet verstond en legde 's avonds woordenlijsten aan.

"Tijdens mijn studie schreef ik een gedichtencyclus over het leven in een andere cultuur en die werd in *Dietsche Warande & Belfort* gepubliceerd. Later belde Willy Tibergien van het Poëziecentrum omdat hij mijn gedichten wou

uitgeven. Zelfs toen ik volop in het bedrijfsleven zat, is de literatuur altijd dicht bij mij gebleven."

Hoe is *De verjaardag* tot stand gekomen?

"Toen ik Ellips Communication verkocht, bleef ik nog aan boord maar ik sprak met de nieuwe eigenaars af dat ik elk jaar 10 procent minder zou werken. Die nieuwe vrije tijd, die jaar op jaar groeide, besteedde ik aan schrijven. Vroeger was ik 46 van de 52 weken weg van huis. Nu besloot ik 10 weken per jaar te schrijven. Ik trok dan telkens van maandag tot vrijdag naar Oostduinkerke en schreef van 8.30 uur tot 11.30 uur en van 14.30 uur tot 22.00 uur.

"Ik werkte vijf maanden aan een synop-

sis van zeven pagina's. Toen die op papier stond, begon ik te schrijven."

In uw boek, dat over ouderliefde gaat, verstopt de hoofdpersoon zijn vriendin en hun kind in een atoomschuilkelder in Baarle-Hertog. Het kind wordt daar opgevoed tot hij zestien is. Hoe kwam u aan dat verhaal?

"Het verhaal vloeit voort uit de thema's die ik wil behandelen: de overbevolking, illegaliteit, de mogelijkheden van virologie en genetica. Ik wilde echter geen filosofisch traktaat schrijven, maar een spannend verhaal. Een ideeënroman, maar dan *in your face*.

"Ik heb veel gereisd en telkens ik terug in België aankwam, werd ik getroffen door

Identikit

- Geboren in 1966 in Tielt.
- Was bedrijfsleider in de Corporate Communicatie en Mediasector.
- In 2005 verschijnt zijn poëziedebuut *Omgekeerd*.
- Wordt in 2008 gedelegeerd bestuurder van het theatergezelschap Malpertuis in Tielt.
- In 2009 verschijnt zijn kinderboek *Een mooie verrassing*.
- In 2010 richt hij het productiehuis De Raconteurs op, die voor Canvas onder meer *Drie Generaties* en *Meneer de Burgemeester* maken.
- In mei verscheen zijn debuutroman *De verjaardag*.

het besef dat we hier ingedommeld zijn. Op het vlak van overbevolking bijvoorbeeld. We weten hier onvoldoende wat er echt gebeurt in de wereld.

"We leven in een wereld waarin we het blijkbaar normaal vinden dat mensen regisseur worden van leven en dood. Ik beschrijf een kelderkind in *De verjaardag* en dat leek een beetje op sciencefiction, maar toen kwam de zaak-Josef Fritzl. Net toen ik mijn boek afwerkte, kwam aan het licht dat Ariel Castro in Cleveland tien jaar lang drie vrouwen gevangen had gehouden. Mij interesseert dan vooral het kind van zes jaar dat nooit iets anders gekend heeft dan het huis waar zijn moeder gevangen zat.

"Voor zo'n kelderkind is de echte wereld die kleine ruimte. De buitenwereld is niet echt. De hoofdpersoon in mijn boek gaat tegen de genetica die zegt dat mensen bepaald worden door hun genen. Hij wil het bewijs van het tegendeel leveren."

U situeert het boek in Baarle-Hertog. Ook dat is geen toeval.

"Integendeel. Het boek gaat over grenzen en in de Belgisch-Nederlandse enclave loopt de grens dwars door de huizen. Er zijn huizen waarvan de voordeur in België staat en de achterdeur in Nederland. Door daar de atoomschuilkelder te situeren, creëer ik verwarring. De Belgische overheid denkt dat de kelder in Nederland ligt en omgekeerd.

"In *De verjaardag* verken ik verschillende grenzen: die tussen kind en volwassen, tussen identiteit en imago, tussen het toelaatbare en het misdadige en tussen de echte wereld en de ingebeelde."

Na een week, nog voor de eerste recensie verscheen, prijkte de debuutroman op nummer 65 in de top 100. Een week later was dat de vijftigste plaats. In de lijst van Vlaamse fictie moest hij alleen Dimitri Verhulst, Pieter Aspe en Saskia de Coster laten voorgaan. Uitgever Rudy Vanschoonbeek van Vrijdag, noemt het succes "heel uitzonderlijk voor een debuutroman". Er werd snel werk gemaakt van een tweede druk.

Had u verwacht dat uw boek zo snel opgepikt zou worden? U heeft het in elk geval als een echte ondernemer 'in de markt gezet'.

"Ik heb vijf jaar aan dat boek gewerkt. Het zou dom zijn om dan niet een paar maanden te investeren in de promotie. Ik wil gelezen worden. Als ik moet kiezen tussen succes bij het publiek en waardering bij de literaire *incrowd*, dan weiger ik die keuze te maken. Het ene is weinig waard zonder het andere.

"Ik krijg nu veel mails van lezers en dat direct contact vind ik fantastisch. Ik had helemaal niet verwacht dat mijn boek zo'n impact zou hebben."

Dimitri Casteleyn, *De verjaardag*, uitgeverij Vrijdag, 174 pagina's, 17,50 euro. www.dimitricasteleyn.be